

Arrest

nr. 217 479 van 26 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 3 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierraleoons staatsburger te zijn, afkomstig van Wonkifore. U vroeg een eerste keer internationale bescherming op 22 juli 2014. U verklaarde toen dat u tijdens de burgeroorlog in Sierra Leone ontvoerd werd door rebellen en nadien lid werd van een bende in Freetown. In die hoedanigheid stak u het toenmalige hoofdkantoor van de APC in brand. Omdat u het na een tijd moe was om voor dergelijke bende te werken, klikte u bij de politie in de hoop zo bij de bende weg te geraken. Hierdoor kwam u echter in de problemen.

Op 22 augustus 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u uw identiteit en profiel niet aannemelijk wist te maken. De geloofwaardigheid van uw verklaringen was op fundamentele wijze aangetast.

U diende geen beroep in tegen deze beslissing en keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 17 november 2014 diende u een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U bleef erbij dat u problemen riskeerde met bendes bij een terugkeer naar Sierra Leone. Op 4 december 2014 nam het CGVS een "beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag". U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp uw beroep echter bij arrest nr. 137 939 (dd. 4 februari 2015). U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 19 september 2018 diende u onderhavig derde verzoek tot internationale bescherming in. U legt enkele documenten voor ter staving van uw eerdere verklaringen. Zo legt u een krantenartikel en een internetartikel voor waaruit moet blijken dat u gezocht wordt door de overheid in Sierra Leone, een partijkaart van APC, en enkele medische en psychologische attesten. Ten slotte legt u ook nog enkele documenten van het internet voor om de algemene situatie in Sierra Leone te schetsen

. B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en de stukken die u voorlegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, met name uw verblijf bij de rebellen en uw lidmaatschap van meerdere bendes, moet worden beklemtoond dat uw vorige verzoeken door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en het beroep in het kader van uw tweede verzoek door de RVV werd verworpen. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt en documenten neerlegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Zo legt u twee artikels voor : één internetartikel van globaltimes-sl.com (dd. 20/1/2015) en één krantenartikel van de krant 'For Di People' dd. 24/8/2018. U verklaart hierbij dat beide artikels hetzelfde zeggen, met name dat u sinds 2014 vermist bent en dat u gezocht wordt door de huidige overheid (zie verklaring VV bij DVZ, dd. 6/11/2018, nr. 17). Er dient inderdaad te worden vastgesteld dat beide artikels, zelfs exact, hetzelfde zeggen, met exact dezelfde bewoordingen. Het zijn eigenlijk kopies van elkaar, met dat verschil dat het internetartikel als auteur ene Amadu Daramy vermeldt en het krantenartikel zou geschreven zijn door Hamza Lee. Het is natuurlijk totaal onaannemelijk dat twee verschillende journalisten, met een tussentijd van meer dan 3 jaar, exact hetzelfde stuk zouden neerpennen. Dit gegeven toont al aan dat er ernstig kan getwijfeld worden aan de waarachtigheid en ernst van deze beide artikels. Bovendien dient te worden opgemerkt dat beide artikels naar eenzelfde politieke situatie in Sierra Leone verwijzen (zowel in 2015 als in 2018), met name 'the SLPP ruling government', daar waar dit in 2015 helemaal niet het geval was.

De SLPP is pas in 2018 aan de macht gekomen in Sierra Leone, na de verkiezingen van 7 maart 2018. In 2015, het jaar waaruit het eerste artikel zou dateren, was APC er aan de macht (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Er kan bijgevolg geconcludeerd worden dat aan deze artikels die u voorlegt geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht aangezien ze duidelijk gemanipuleerd, zo niet helemaal gefabriceerd zijn. Het feit dat u, inzake uw derde verzoek tot internationale bescherming, er (nog steeds) niet voor terugschrikt de Belgische autoriteiten die instaan voor internationale bescherming te misleiden, tast eens te meer uw algehele geloofwaardigheid fundamenteel aan.

Wat betreft de APC-kaart die u voorlegt kan het volgende worden opgemerkt : vooreerst verbindt u aan uw beweerd APC-lidmaatschap geen (nieuwe) vrees bij een terugkeer naar Sierra Leone. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u bij uw eerste verzoek tot internationale bescherming, nog verklaarde een aanhanger te zijn van de SLPP - de toenmalige oppositiepartij - en zelfs brand te hebben gesticht aan een kantoor van APC en APCkantoren te hebben aangevallen (zie "gehoorverslag" CGVS dd. 19/8/2014, p. 9-10). Nu verklaart u lid te zijn van APC - de partij die u nochtans aanviel wanneer ze de meerderheid had en die nu in de oppositie zit in Sierra Leone. Gezien bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de artikels die u voorlegt en gezien uw eerdere verzoeken tot internationale bescherming, waarbij uw geloofwaardigheid reeds danig werd ondermijnd, kan ook deze plotse ommekomst naar de APC niet worden beschouwd als een nieuw element dat uw kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Bovendien bevat deze kaart geen datum van aflevering en is ze allerminst een aanwijzing voor uw oprechte politieke overtuiging, laat staan voor problemen die u daardoor zou riskeren in Sierra Leone.

Wat betreft het 'rapport medical circonstancié' (dd. 28/10/2015) van dr. A. Devaux, kan worden opgemerkt dat de arts zich duidelijk baseert op uw verklaringen ('des séquelles de violences dont il dit avoir été l'objet') om de oorzaken van de medische vaststellingen die hij doet te verklaren. Uit het attest blijkt u ook bij de arts verwezen te hebben naar feiten die zich in 2013 zouden hebben afgespeeld in Sierra Leone. Opnieuw dient hier echter te worden gewezen op de vaststellingen die reeds werden gedaan tijdens uw eerste verzoek tot internationale bescherming, met name dat uit uw profielen op sociale media bleek dat u zich in 2013 in Oekraïne bevond als student (zie informatie in uw administratief dossier). U blijkt er dus ook niet voor terug te schrikken een arts die u drie maal heeft onderzocht om de tuin te leiden. Wat betreft het psychologisch rapport van de asbl Constans (dd. 1/9/2015), opgesteld door dr. F. Colle, die, eveneens op basis van uw verklaringen ("Betrokkene vertelt..."), tot de conclusie komt dat u lijdt aan PTSD en dat uw psychische klachten op dit moment (i.e. 2015) zeker interfereren met het doen van een compleet, coherent en consistent relaas en dit in het verleden zeer waarschijnlijk ook zo was. Vooreerst is het opmerkelijk dat u tot eind 2018 wachtte om dit attest aan het CGVS te bezorgen en u tot 2018 gewacht hebt om een nieuw verzoek in te dienen. Bovendien dient te worden vastgesteld dat dergelijke conclusies van de arts niet toelaten te verklaren hoe uw verhaal, waarop ook de artsen zich baseren, dermate in tegenstrijd is met de informatie die over u gevonden werd op sociale media. De arts besluit zijn rapport met te stellen: 'Betrokkene lijkt niet te aggraveren of te simuleren, we zien geen reden om te twifelen aan de betrouwbaarheid aan (sic) het onderzoek.' Uit bovenstaande kan echter geconcludeerd worden dat u er niet voor terugschrikt te 'simuleren', ook niet ten aanzien van hulpverleners.

Verder legde u ook nog een 'certificat médical' (dd. 26/8/2015) van dr. S. Esole Yuna voor, waarin deze stelt dat hij bij u meerdere littekens waarnam. De arts verwijst bovendien naar de mogelijkheid dat deze littekens het gevolg zijn van steekwonden die werden toegebracht met een mes. Er dient echter te worden opgemerkt dat hieruit evenwel niet blijkt in welke omstandigheden u deze letsels hebt opgelopen.

Ten slotte legt u nog enkele internetdocumenten en foto's van het internet voor die handelen over lokaal politiek geweld in Sierra Leone. Er dient te worden opgemerkt dat u geen persoonlijke betrokkenheid bij deze incidenten aantoonde. Evenmin wordt u hierin genoemd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van

- “- van artikel 62 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, d.d. 15 december 1980, B.S. 31 december 1980 (afgekort Vreemdelingenwet),*
- van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen,*
- het zorgvuldigheidsbeginsel,*
- artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet.*
- artikel 3 EVRM*
- recht van verdediging en recht van tegensprekelijk debat*
- de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.”*

In het eerste onderdeel van het enig middel stelt verzoeker:

“2.2.3. Wat betreft een kopij van het dossier van het CGVS

De huidige raadsman van verzoekende partij is niet op de hoogte van hetgeen reeds in voorgaande procedures gezegd en geschreven is geweest.

Huidige raadsman (Irina Simone) volgt immers Mr. D. op die op diens beurt Mr. F. heeft opgevolgd.

De huidige raadsman van verzoekende partij heeft een kopij van het dossier opgevraagd bij het CGVS.

De huidige raadsman van verzoekende partij heeft evenwel de boodschap ontvangen dat zij het verzoekschrift zal moeten opstellen zonder een kopij van het dossier van het CGVS omdat het CGVS verhuist en deze dus niet kan bezorgen...

De huidige raadsman van verzoekende partij heeft bij gevolg gevraagd om dit schriftelijk te willen bevestigen, doch dit werd geweigerd.

Het CGVS is verplicht om de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur na te leven en dit in het kader van de beroepsprocedure.

Dit wil zeggen dat niet enkel de wet openbaar van bestuur moet worden nageleefd en een kopij van de administratieve documenten moet worden bezorgd, onafhankelijk van het feit of het CGVS verhuist of niet, doch dat dit eveneens dient te gebeuren binnen een termijn die nuttig is voor verzoekende partij.

Gezien de beroepstermijn van 10 dagen dient een kopij van het dossier dan ook te worden overgemaakt voor het einde van de termijn van 10 dagen, quod non.

Aldus ontbreekt een effectief rechtsmiddel waarbij de rechten van de verdediging ten volle gegarandeerd zijn.”

Beoordeling

2.2. De Vreemdelingenwet bepaalt inzake de inhoud van het verzoekschrift in artikel 39/69, § 1:

“Het verzoekschrift wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56.

Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid :

(...)

4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen;

(...)”.

Inzake de procedure bepaalt artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet:

“De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn."

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

2.3. Ter terechtzitting bevestigt de verwerende partij dat de verzoekende partij op 26 november 2018 per fax een kopie van het administratief dossier opvroeg. Deze kopie werd niet afgeleverd. De verwerende partij stelt ter zitting ook dat wegens de verhuis van de administratie van de verwerende partij op dat tijdstip een inzage of raadpleging van het administratief dossier niet was gegarandeerd.

2.4. De Raad stelt vast dat er geen betwisting is dat verzoekende partij tijdens de beroepstermijn in de onmogelijkheid was om het administratief dossier te raadplegen in functie van het opstellen van het beroep tegen de bestreden beslissing.

Verzoekende partij maakt aannemelijk dat het haar aldus nagenoeg onmogelijk is om te voldoen aan de op straffe van nietigheid voorgeschreven vereiste dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Ingevolge artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet mogen er terechtzitting geen andere middelen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn; bijgevolg kan van verzoekende partij niet worden verwacht dat zij het administratief dossier raadpleegt op de Raad teneinde het initiële verzoekschrift, indien nodig, aan te vullen met andere rechtsmiddelen.

De verzoekende partij wordt bijgetreden door de Raad waar zij aanvoert dat haar een effectief rechtsmiddel ontbreekt waarbij de rechten van de verdediging ten volle gegarandeerd zijn.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat het recht van verdediging en recht van tegensprekelijk debat werd geschonden, is het onderdeel van het enig middel gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 november 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS